

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 46. szám.

Budapest, november 14.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

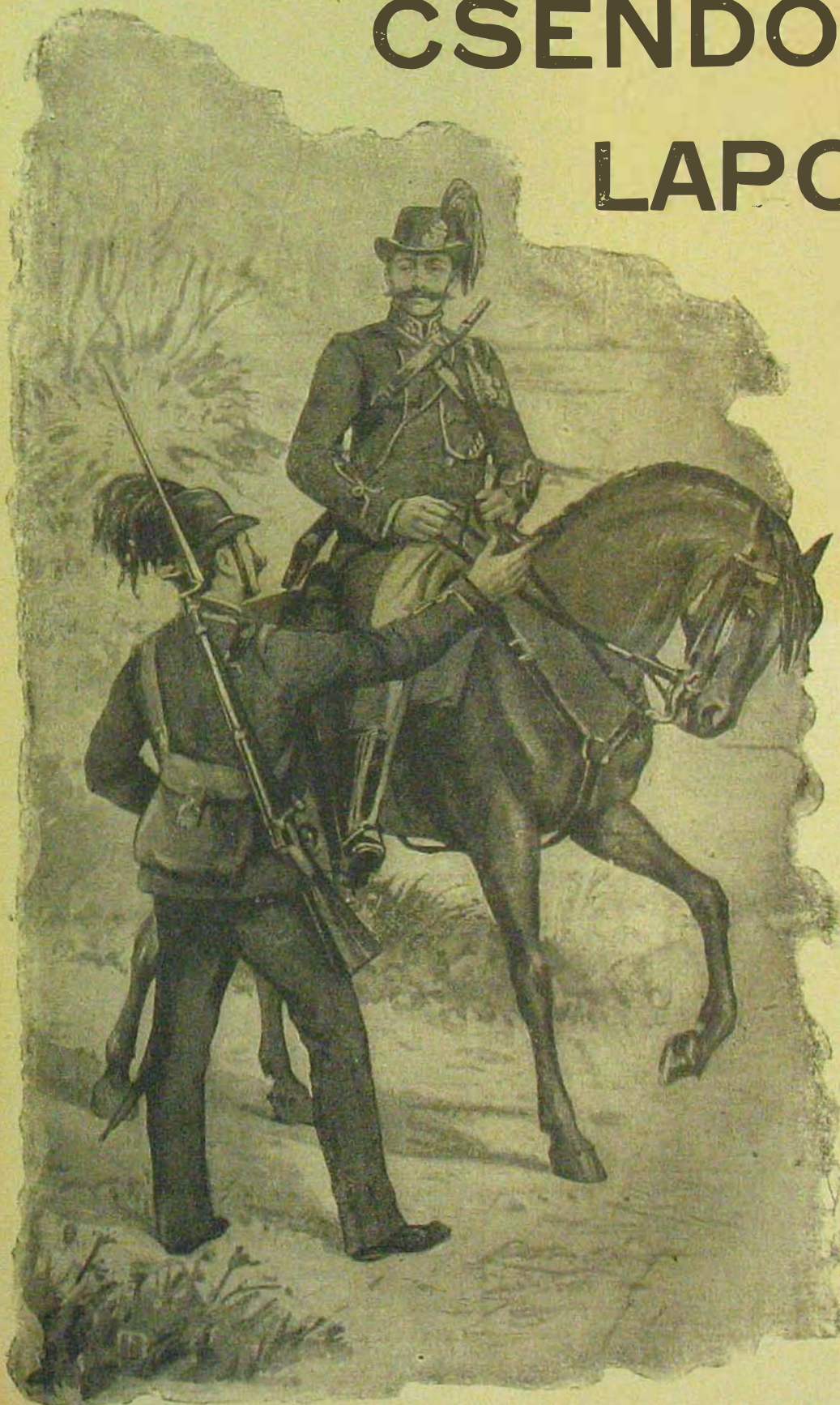
Egész évre - - 12 korona

Félévre - - - - 6 korona

Negyedévre - - 3 korona

Szerkesztőség és kiadóvivalat:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.



CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
 Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
 minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
 Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Spiritiszták és gondolatolvasók.

Írta: Székely Vladimír, budapesti ker. kapitány.

(Vége.)

Egy másik változata a rejtélyes írásnak az, mikor az asztalra tett tábla alá rendkívül erős mágnest tesznek s a krétákat vaspálczikák helyettesítik, bevonva vékony krétaréteggel. Ezek a kréták engedelmessé válnak, de nem a szellemnek, hanem a mágnesnek, s nagy volt a meglepetés, mikor az újságíró a gáz lecsavarása után ügyesen kicserélte a preparált krétákat közönséges krétákkal, melyek azután sehogyc akartak engedelmessé válni.

Az úgynevezett hipnotikus írás még egyszerűbb. Használni szokás erre a célra egy korongalakú lapot, melynek alján két olyanféle kis kerék van, minőket a karosszékek lábaira szoktak tenni. A harmadik kerék helyét egy kibegyezett czertuza foglalja el. A médium kezét ráteszi erre a lapra, de úgy, hogy csak ujjainak vége ér a laphoz, maga a tenyér a levegőben van. A merev kéz egyszerre csak vibrálni kezd s a koronghoz erősített írón szavakat ír le. A médium szeméi a nagyobb hatás kedvéért be vannak kötve egy kendővel. Egy kis gyakorlattal mi sem könnyebb, mint ezzel a korong al leírni, amit akarunk. Temérdek ilyen szellembírást vizsgáltak meg, melyek híres írók, költők, bölcsészek, hadvezérek állítólagos túlvilági leveleit tartalmazták, de egyetlenegy sem sikerült találni köztük, melyekből az illető tudománya és zsenialitása előesillámlott volna. Csupa közhelyek és unalmas ostobaságok. Bármennyiszor idézték meg Beethovent, Schubertet, egyetlenegy kottát sem vetettek papírra, melyből rájuk lehetett volna ismerni, Shakespeare is minden lüngésze mellett olyan feleleteket adott és olyan stílusban nyilatkozott, hogy egy középiskolai tanuló szégyelte volna.

A közönség azonban javíthatatlan. Az idegesek a fantasztikusok vakon hisznek. Mindenképpen, még a logikátoltabb fejben is valami bizsergető kíváncsiság — filozofáló hajlam — lép fel, mihelyt a túlvilággal, a természetfelettel ível való ingerkedést ígéri be valaki. Szeretjük a titokzatost, a csodálatost, jobban, mint az egyszerű igazságokat, a rideg valóságot s a gyengésségünkben fognak meg a közönséges és tudományos babona szélfűvészei.

A köznépet, a falu naiv lelkeit többnyire a vallásos áhitatjukon át szemfényvesztik. Elég példának — mely még mindig gyakran ismétlődik más-más változatokban — az élelmes vendégfogadós, aki egy közeli kutba foszforos anyagot dob bele, mire valamelyik kuka rejtélyes «égi» világosságból szűz Mária képét látja... s esküszik rá. A nép pedig zarándokol a csodatevő kuttá lett kuthoz, miből elsősorban megfelelő polgári haszon háramlik a ravasz vendégfogadósra. A nagyváros gyermekei efelett ugyan fölényes lemosolygással napirendre térnek, de talán ugyanúgy tesznek, mikor a szeánszok szellemeihez pártolnak vak hűséggel. A budapesti rendőrség krónikái sokat mesélhetnének erről. Sőt ezelőtt mintegy öt-hat évvel elég nagyban folytak ezek a bolondító üzemek. Akadtak élelmesek, akik megfelelő részvétdíj mellett toborozva a tagokat, vidáman szeánszoskodtak. Mondanunk sem kell, hogy a rendezők sohasem fizettek erre rá, ellenkezőleg igen tisztos jövedelemre tettek szert az elbárgyult hívők áldozatkészsége révén, kik a jóakaratu szellemektől nem ritkán azt a prózai tanácsot kapták, hogy X. Y.-nak nyugodtan irbatják alá a — váltót...

Merő szélfűvészeskedések folytak így sokáig, melyek egyik-másik résztvevőnek idegrendszerére is mentek, — míg végre a rendőrség razziászerűen alaposan szétzavarta ezeket.

*

A természetfelettel, a csodással való játék azonban igen gyakran dobszóval, a reklám csalafintaságainak bő felhasználásával a nyilvánosság elé is keredzik. Az egyszerű, a világos dolgokra nem reagál a közönség, ha még oly tökéletes és elmés technika szüleményei. Mielőtt azonban a titokzatosság mázával kenik be, a publikum fantáziájára és kíváncsiságára egyszerre hatva, készen behódolnak, akarminő vásári jellege is lenne különben.

Íde tartoznak többek között a *gondolatolvasók* és *távolbaldók* csodátelei is, melyek ma már nemesak orfeumi színpadok, hanem a vásári bódék közönségeit is ejtik ámulatba. Főszereplő rendszerint valamely médiumnak elnevezett halványképű lány, akit hipnotikus álomba merít saját külön Svengalija, mire a leghihetlenebb kitalálások következnek.

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA



STOWASSER I.

és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.
 és a kir. udvari és hadsereg szállító, a Békósi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőháza utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsapósítása. — Árjegyzék minden hangszerről külön kitételik.



Mand, Jeanette, Teodora — exotikus nevek nélkül nem megy a dolog — megjelenik a színpadon s bágyadtan eraszkedik le a pamlagra. A hypnotiseur most működni kezd. Merev tekintetét rászegzi a médiumra, aki látbatólag küzködik. De hiába. Szempillái bágyadtan lecsukódnak, görcsös rángatás a testén és elalszik. A hipnotizőr most végig sétál a publikum között. Innen is, onnan is kér egy pénzdarabot. És az alvó médium pontosan megmondja, mi az. Korona, forint, papírpénz-e, mi a száma. Fiatal lányé. öreg uré? Vagy igazolványt, értékpapírt, valami nyugtát tart-e akaratával ura és parancsolója a kezében, mi van rajta? A közönség pedig bámul. Oly precíz, hihetetlen minden . . .

Valamelyikünknek ilyenkor talán eszébe juthatna egy régi belügyminiszteri rendelet. Az 1894. évből való, mely az «orvosi gyakorlatra nem jogosított egyéneknek a hipnotizálást egyáltalán tiltja». De kár lenne beavatkozni. Mert az a szürosszemű úr nem Svengali, s a hipnotizált médium is csak ügyes színész, aki épúgy nem alszik delejes álomban, mint én vagy te. A gondolatolvasó és távolbalató társával együtt egyszerűen csak ügyes artisták s mutatványaiknak semmi közük hipnozishoz vagy szuggeszzióhoz. Éveken át tartó ferasztó hosszú munkával gyakorolták be magukat erre s a legtöbb efajta mutatványoknál magában a kérdésben megvan a felelet.

Ime a következőkben a gondolatolvasóknak egy régi recipéje. Mindenekelőtt minden gyakran visszatérő fogalom, tárgy és számok megjelölésére egy-egy szót állapítanak meg, mely a kérdező és a médium társalgásába egész természetesen s logikusan kapcsolódik bele. Vegyük például a számokat! Most: 1-et, kérem: 2-öt, kérem szépen: 3-at, itt: 4-et, először: 5-öt, de: 6-ot, no: 7-et, rögtön: 8-at, gyorsan: 9-et, kézhez: 0-át jelent. «Mondd» egyenértékű koronával, «éppen most»: ural. Az ál-hipnotizőr mondjuk egy egykoronás pénzt kapott egy úrtól. Erre így teszi fel a kérdést:

— Mondd most rögtön, gyorsan, mit kaptam éppen most kézhez?

A felelet pillanat alatt kész: «Egy koronát egy úrtól 1890-es évszámmal».

Nincs tehát semmi delejes akaratátvitel, hipnotikus szuggeszzió. Ügyes artistamutatvány az egész, mely azonban néha nem sikerül, ha akad nagyon szemes is a publikum között. Bécsben például nemrég egy egyszerű mészáros leleplezett egy csodás távolbalató fenomenet, aki hangzatos rövideggel Alexander mesternek nevezte magát.

Alexander mester médiuma bekötött szemmel ült a színpadon. Harmincz-negyven lépésnyire tőle a közönség körében kísérletezett a mester. Érdekes és új volt abban, hogy a mester és médium egy szót sem váltottak egymással. A mutatványok teljes csendben folytak le.

És a médium mégis csalhatatlanul megmondta, hogy mit buz ki Alexander mester a közönség zsebéből: pénzeket évszámokkal együtt, igazolványokat, okiratokat, leveleket aláírással, kelttel. Egyetemi tanárok, tudósok, orvosok ellenőrizték az előadásokat és valamennyien egy lélektani csodát láttak ezekben. Egy mészáros azonban a maga egyszerű eszével mégis rájött a mester raffinált rendszerére. Észrevette, hogy a mestert mutatvány közben állandóan köhögési inger lepi meg, néha meg tüsszent is. És tényleg ez volt a rejtély kulcsa. A különböző hangnemben és ritmusokban leadott köhögéscselés volt az a nyelv, melylyel a médium és mester társalognak. Próbaképen a mészáros Alexander mesternek hirtelen lefogta a száját és vége volt a tudománynak.

Kétségtelen, hogy így is meglepően ügyes artistamutatvány maradt ez a gondolatolvasás, de ugyanakkor mégis erős falhozállítás, amikor a hipnozishoz és gondolatátvitelhez titokzatos műveletének van beállítva s még a tudományos világ düpirozásától sem riad vissza. Vajjon család-e büntetőjogi értelemben is!? A vélemények nagyon eltérők lehetnek, mindegyik félnek van igazsága. — a vitát s végső véleményt azonban engedjük át másoknak.

Mindazonáltal nem szabad feltételeznünk, hogy minden gondolatolvasás, távolbalátás csak szemfényvesztés, ügyesen betanult mutatvány. Egy híres ideg orvos magyarázata szerint «a gondolatolvasás a médium öntudatlan izommozdulatai révén jön létre». Ez ugyan nem tulmagyaros és nem is világos, lássuk hát a közelebbi magyarázatot!

Meg van állapítva, hogy mihelyt az ember valamely tárgyra irányítja erősen gondolatait, a kezeivel öntudatlanul megbatározott mozdulatokat tesz, melyek gyengék ugyan, de a gyakorlott tudóskodó részére elég világosan észrevehetőek. Karlsbadban például tavaly lépett fel ilyfajta gondolatolvasó. Rubinának hívták. A bizonyára legmodernebb médiummal: *automobillal* kísérletezett. Akárki ült belé az autóba, se szó, se beszéd, odavitte az automobillal, ahová az eredetileg akart menni. A feltétel csak az volt, hogy az utas egy rézdrótot, melyet Rubini kezében tartott másik végénél fogja meg. Rubini azután merev, a messzeségbe irányított tekintettel meghagyta a sofőrnek, hova menjen, és rövid időre rá letette a vendéget egy üzlet vagy valamely vendéglő előtt. Hibátlanul oda, ahova a vendég, ki előbb egy ellenőrzőbizottsággal is közölte a helyet, menni akart . . .

Szuggeszzió, gondolatolvasás, távolbalátás: mind végtelenül érdekes titkai ezek a mi idegeletünknek, melyeknek fenntartás nélküli magyarázatával adós még a tudomány. Talán azért is sajátítják ki mindegyiket oly gyakran mutatványos ezőlakra. Ha azok a nyilvánosság előtt és hatósági ellenőrzés mellett folynak, — nem mennek túl az artista-mutatványok jellegén. De őti,

Ha fáj a feje ne tétovázzék, hanem használjon azonnal **Beretvás-pastillát**

mely 10 perc alatt a legmakszimum migréni és fejfájást elmulasztja. — Árát K. 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlja. Három doboznál ingy. postai szállítás.

ahol titokban, az elbolondításmak szemellátbatóan nyereszkedésre való felhasználásával és — mint gyakran megtörtént — ideggyengék, kórosok s általában a befolyásolhatók tervszerű megadóztatására, sőt kifosztogatására megyen a játék, a büntetôhatóságok számára is megérlelôdik a beavatkozás joga és kötelessége.



A fegyház virágai.

Irta: Nyomozó.

Szólár András foglalkozására nézve péksegéd volt ugyan, de ő valami megmagyarázhatatlan oknál fogva különös ellenszenvvel viseltetett e becsületes kenyérkereset iránt. Maga sem tudta okát adni ennek az ellenszenvnek, s ha valaki mégis czélzást tett arra, hogy mi okból huzódzik a kifli- és zsemlyesütéstől, hát egyszerűen azzal vágta ki magát, hogy nagyon terhes az ő gyenge szervezetének az állandó éjjelezés és a lisztporos levegő árt a tüdőjének.

Ez ugyan nem felelt meg a valóságnak, mert amennyire a pékmesterségnél került az éjjelezést, éppannyira áldozta fel ugyanazokat az éjjeleket a betöréseknek és lopásoknak.

Még csak 16 éves volt, mikor először bíróság elé került a rossz társaságban züllésnek induló suhancz, s mindjárt oly súlyos természetű cselekménnyel volt vádolva, hogy két évi és négy hónapi fogházat szabott rá a bíróság. S ha még addig csak mint műkedvelő szerepelt a betörők társaságában, e büntetése letöltése után már mint kész betörő jelent meg a hosszú ideig nem látott fővárosi ismerősei körében.

Nem is lett volna semmi baja, mert ezt a mesterséget úgy bátorság, mint ügyesség tekintetében elég jól folytatta. Csupán az az egy szerencsétlensége volt, hogy rosszul választotta meg a védszentjét s emiatt — legálább ő ennek tulajdonította — aligbogy kiszabadult a fogházból 1906-ban, 1907-ben már megint a büntetô-bíróság elé került s cselekménye megtorlásául újból két év és három hónapig ette a keserű rabkenyeret.

Ekkor már ismert alakja volt a fővárosi betörőtársá-

ságnak s alaposan felkeltette a rendőrség figyelmét is maga iránt. Már ott volt a fényképe és személyi száma a rendőrség albumában s amennyire vártak rá betörőtársai, éppen úgy számontartották szabadulási idejét a rendőrségnél is.

Kiszabadulása után éppen ez okból kezdett óvatosabb lenni és egy ideig vidéken, péczeli rokonainál huzta meg magát. De mert ez a csendes község nem elégitette ki az ő igényeit, addig-addig kereste az ő régi társaságát, míg 1911-ben ismét rajtavesztett egy éjjeli kiránduláson és ennek következményeként a lipótvári fegyházba került be két évre.

Lassanként eltelt ez a két év is. S legalább — mint ő mondta — annyi hasznát vette, hogy megismerkedett ott Parócza Menyhért maglódi lakossal, aki bárom évig volt lakója ugyanannak az állami fegyintézetnek s oly kitüntető barátsággal viseltetett e reményteljes ifju iránt, hogy mikor el kellett válniok, mint meghitt barátját, felhatalmazta, hogy kiszabadulása után bármikor felkeresheti, benne atyai jóbarátot és hű szövetségtársat fog találni.

E felbatalmazást annyira szószerinti értelemben vette Szólár, hogy mikor 1913. évi november 5-én kiszabadult, csakhamar meglátogatta atyai barátját és munka iránt érdeklôdött nála, mint akiről tudta, hogy mindig tart készletben egy pár jó foyásra való kilátást előkészítve.

És hát Parócza meg is felelt a belébelyezett bizalomnak, amennyiben tudomására adta vendégének, hogy ő ugyan nem vesz részt benne, de ha egy alkalmas társra akad, keresse fel újból, akkorára igen értékes munkával látja el.

Szólár akkor is péczeli rokonánál tartózkodott s onnan járt be a fővárosba, mint azokat hitgette, foglalkozásának való munkát keresni. Valójában pedig úgy állott a dolog, hogy a munkakeresés ürügye alatt megjelent ő gyakran a munkaközvetítőben, de munkát nem vállalt, hanem inkább az ottani munkakeresőket figyelte, hogy akadna-e köztük egy neki megfelelő társ.

Előbbi társai és ismerősei ugyanis már ekkor nem akartak vele egykézre játszani, mert nagyon elterjedt a híre, hogy ő annyira peches alak, hogy akinek a társaságába szegôdik, azt is magával rántja a bajba hamarosan.

A munkaközvetítőben kötött ismeretségek mellett karácsonyra már talál is egy igen alkalmas embert, Elbert Gyula lakatosságát személyében, ki jól értett a záruk és lakatok felnyitásához s emiatt már áll is, dacára, hogy még csak 21 éves volt. Türelmetlenségében pedig egyébként is teljesen összeillők voltak, mert a tisztességes munkát ez sem bírta ki sokáig.

Ne vegyen hangszert, míg **REMÉNYI MIHÁLY** a magyar kir. Zenekadémia házi hangszerkészítője legújabb árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld Budapestről, Király-utca 58.



Hegedűk, fa- és rézfúvóhangszerek, czimbalmok. — Zenekarok teljes felszerelése. — Csendőrk kálondás, ügyelmes és olcsóbb kiszolgálásban részesülnek. — Régi hangszerek becseselése és javítása.

Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kévendő.

Az ilyenfajta emberek között hamar fejlődik ki a bizalmas ismeretség. Újvra már teljesen meghitt barátok lettek úgvannira, hogy a fegyvből hozott keresetéből még egy kevés összeggel rendelkező Szólár egy párszor kisebb kölcsönöket is adott az új barátoknak. Majd pedig, mintán Paróczának is bemutatta, mint leendő kartársát, az újvet követő január 3-án a fővárosban találkára jöttek össze, amikor azzal az örömhírrel lepte meg a zárvitogatót, hogy van már munka. Másnap majd kimennek Paróczához és az majd mutat nekik egy sirbolttal kapcsolatos kápolnát, és ugyanott a községbeli templomban is jó fogást csinálhatnak.

A jelzett időben csakugyan elutazott a mindenre kész két fiatal ember Paróczához, ahol az eredményből való részesezés reményében jó fogadtatásra is találtak. Elbert ott töltötte az egész napot. Szólár pedig abban a reményben, hogy a következő éjjel már olyan fogást csinálhatnak, amelylyel mentesítheti magát a rokon ellátás alól, Péczelre rándult át és egy kis kézicsomagot kitévő holmiját magához véve, azzal bucsuzott el rokonaitól, hogy többet már vissza se megy hozzájuk, a maga ura lesz s így legalább elkerüli az ottani csendőrök általi folytonos zaklatást is.

Másnap, 1914 január 5-én, kora reggel a nagykáta templomszolga azzal a hírral jelent meg az ottani őrsön, hogy aznap virradóra ismeretlen tettesek betörték a templomba és hat perselyt kifosztottak, hármat pedig el is vittek.

Rác Károly járásörmester ejtette meg a helyszíni szemlét, amelynek során megállapította, hogy a tettesek álkulcsossal dolgoztak úgy a templomajtó, mint a kifosztott perselyek felnyitásánál, mert feszítésnek vagy feltörésnek semmi nyoma sem látszott. Ebből feltehető volt, hogy a három elvitt perselylyel valami okból nem boldogulhattak, s azért vitték el állványnyal együtt, mert nem akartak vele a templomban zajt csapni, esetleg talán rájuk virradt és tartottak a meglepetéstől.

Az ismeretlen tettesek, valószínűleg véletlenségből, egy somfából készült véső- vagy reszelőnyelet felejtettek a templomban. Ez volt az egyetlen bűnjel, amit a helyszíni szemle eredményeként a járőr biztosíthatott.

Alighogy befejezték a helyszíni szemlét, egy nő érkezett a járőrhöz azzal a hírral, hogy a vasuti állomáson kívül, az úgynevezett kenderföldeknek a szélén, egy pár állványos templomperselyt talált feltörve és kifosztva.

Ez már fontosabb bűnjel volt, mert arra engedett következtetni, hogy a tettesek azért vitték a perselyeket a mondott irányba, hogy a vasutállomás közel lévén, a perselyek feltörése és kifosztása után mindjárt el is utazhassanak.

A járőr felkereste, összeszedette és beszállította a perselyeket a csendőrlaktanyába.

Mikor ezekkel a bűnjelokkal jöttek befelé a községbe, találkozott velök gróf Keglevich Miklós ottani földesúr és elpanaszolta, hogy aznap virradóra a temetőben levő családi sirboltjukba ismeretlen tettesek betörték, egy koporsót a kriptáüregből kihuztak és feltörték, és a hullát össze-vissza turkálták hihetőleg azzal a célzattal, hogy az azon sejtett — de tulajdonképen nem volt — drágaságokat megkaparíthassák.

Nyilvánvaló volt, hogy az egymástól nem nagy távolságra, egy éjjelen történt két betörés egy társaságnak a műve. Hogy pedig a betörők, ha többen nem, legalább is ketten lehettek, azt a kriptában felfedezett nyomokból könnyű volt megállapítani.

Természetesen elsősorban kőborozigányokra esett a gyanu s Rác járásörmester amellett, hogy a járásabeli őrsökről a nélkülözhető legénységet mindjárt összpontosította, tudakozódott az iránt is, hogy a környékbeli őrsök körleteiben hol láttak kőborozigányokat az előző napokon, esetleg nincs-e valamelyik körletben újabban letelepedett karaván.

Ez a puhatolás eredménytelen maradván, vissza kellett térni arra a legelső feltevésre, hogy a tettesek vasúton, még pedig a hajnali gyakori vonatközlekedésből ítélve, csakis a főváros felé utazhattak el, tehát nincs kizárva az sem, hogy épen fővárosi betörők lehettek.

Ezen az alapon folytatta tovább Rác járásörmester a nyomozást, amelynek során amellett, hogy mindjárt összekötetésbe lépett a fővárosi rendőrséggel, illetőleg detektívekkel, megkérdezett egyes olyan ismerős utasokat is, akiknek Budapesten tévén állandó foglalkozásuk, Nagykátán és a szomszédos községekben laknak és naponta a fővárosba bejárnak, este pedig lakhelyeikre visszatérnek.

Ez a két irányban való puhatolás igen helyesen volt megkezdve.

Ugyanis a fővárosi detektívek azonnal Szólárt gyanúsították meg, ismervén annak kiszabadulási idejét és — természetesen besugás folytán — úgy voltak értesülve, hogy nevezett egy Králik Antal nevű, szintén közismert betörővel van társulva. Ha tehát a tettesek ketten voltak, szerintük csakis ezek lehettek. Azonban épen akkor egyik tartózkodási helyét sem tudták.

Az utasoktól nyert felvilágosítás még ennél is helyesebb nyomot adott a további nyomozás irányítására, amennyiben egyik bizalmas ismerőse besugta a járásörmesternek, hogy január 4-ön este vele egy vonaton utazott Paróczá Menyhért két előtte ismeretlen fiatal emberrel, valamelyik állomástól Tápíószeocsőig s ott mind a hárman leszállottak.



Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦ Szótér-bérbáz, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.) ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

Csendőrségi tegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi dezverrógépek. — Világhírű tönkölthi pathéfonok. — Világhírű tönkölthi gramofonok. — Lemezújdonságok és kerékpár felszerelési szettek főraktára.

Csekély havi törlesztés! • Képes főrajjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.



Belgrádi képek. — Magyar baka áll őrt a Kalimogdánon.

Egy másik utas pedig, aki Paróczát szintén ismerte, azt látta, hogy ez és két társa Maglódon szállottak fel a vonatra, de bogy hol szállottak le, azt már nem figyelbette meg, mert ő másik kocsiban ült. Ugyanez az utas arról is tudott, hogy Paróczának Nagykátán lakó sógora ugyancsak azon a napon Maglódon járt s hihetőleg Paróczát látogatta meg.

Ez a sógor igen becsületes ember volt s kikérdezése mellett mindjárt megállapította a járásörmester, hogy Paróczának a jelzett napon csakugyan volt két fiatal ember látogatója, de miután neki nem mutatták be őket, csupán annyit vett ki a beszélgetésükből, hogy az egyik péczeli illetőségű és tartózkodásu péksegéd s ezt a sógora András néven szólítottatta. A másiknak a kilétéről semmit sem tudott, valamint arról sem, hogy sógora ezekkel még aznap valoban elutazott volna, mert — mint mondá — ő ügyes-bajos dolgait a sógorával, illetve annak leányával elvégezvén, tőlük még a délutáni első vonattal elutazott.

Mint hogy ez a két irányból való értesülés épen egybevágott s miután Szólárnak péczeli rokonai is megerősítették, hogy rokonuk azon a napon bucsuzott el tőlük és csakugyan Maglód felé távozott, teljesen tisztán állott a járőr előtt, hogy Szólár András és annak még akkor névleg ismeretlen társa volt a Parócza látogatója.

Ez alapon Paróczát kereste fel a járőr és kérdőre vonván az említett látogatók kiléte felől, ez minden kertelés nélkül beismerte, hogy Szólár András, a lipótvári fegyvbizalmi ismerőse volt az egyik, de a másikat akkor látta először, azt névleg nem is ismeri. Azt is beismerte, hogy ő aznap csakugyan elutazott Nagykátára magánügyben, vendégei azonban nem mentek vele, hanem tőle távozván, valószínűleg Maglódon maradtak előtte ismeretlen helyen.

Ezzel a nyílt előadásával talán ol is oszlatthatta volna az ellene felmerült gyanút, de mivel sehogyan sem akart felvilágosítást adni arról, hogy Nagykátán miféle magánügye volt és kivel intézte azt el, továbbá, mivel külön kikérdezett felesége és leánya azt állították, hogy Parócza mind a két fiatal embert nagyon jól ismeri, még gyanusabbá tette magát s ez alapon a járőr házkutatást tartott nála s arra való tekintettel, hogy a padlásán talált négy darab véső és reszelő a templombetörés színhelyén talált vésőnyélhez hasonló nemű és kidolgozásu fanyéllal volt ellátva s ezenfelül egy lánczra felfűzve 22 darab különféle kulcsot is találtak nála, amelyek egyike sem tartozott az ő háza illetve lakása és mellékbelisége záraiboz, de különösen ama tanuk bemondásai alapján, akik személyesen ismervén Paróczát, hitelesen állították, hogy ő a jelzett napon a két fiatal emberrel együtt szállott a vonatra és utazott Nagyká-

telé: a járásörmester nevezettet elfogta és az addig biztosított bűnjelekkel együtt január 10-én a pestvidéki kir. ügyészségnek átadta és így folytatta tovább a nyomozást Szólár András és ismeretlen társa után a fővárosban és környékén.

E nyomozás során január 15-én és 16-án a fővárosban puhatolt a járásörmester, miközben az utóbbi napon, a déltáni órákban, mikor épen a rendőrségnél tartózkodott, egyik rendőrszem egy ismeretlen fiatal embert kísért be a főkapitányságra, aki azzal tette magát gyanusná, hogy a nála volt batyuval a rendőrszem előtt elosonni igyekezett.

A detektívek megmotozván nevezett batyuját, abból egy Frommer-féle ismétlőpisztolyt hat tölténnyel, öt darab ágyterítő és egy oltókés került elő. A kabátja zsebében pedig 15 K készpénzt találtak.

E holmik holszerzésére vonatkozó kikérdezésnél, a melynél a járásörmester is jelen volt, a fiatal ember Elbert Gyula lakatossegédnek nevezte meg magát s legnagyobb meglepetésükre odanyilatkozott, hogy a nála talált holmit Szólár András társaságában Leányfalu nyaralóhelyen lopta, ahol két villába betörték s ugyancsak az onnan lopott, de már elzalogosított holmikért kapott pénzből való a 15 K is.

A Szólár név mint valami varázsütés érte a járásörmestert, de a detektíveket is. Mindjárt sejtették, hogy Szólárnak egy újabb, előttük még addig ismeretlen társával van dolguk s valószínűleg ez és nem az általuk gyanúsított Králik Antal volt az, akiről mint Szólár társáról a besugók beszéltek.

A két újabb betörés részletei most már háttérbe szorultak. Ehelyett áttértek a kikérdezést a templom és a kripta feltörésére és bāt Elbert Gyula meg is mondott mindent, folyt belőle a szó, mint a karika-csapás, és beismerése teljesen felderítette az addig csak részben tisztázott két esetet.

Beismerte ugyanis, hogy január 4-én délután 6 órakor Parócza, ő és Szólár együtt utaztak el Maglódra. Ő és Szólár óvatosságból Tápiószecsőig váltottak jegyet, Parócza pedig szabadjeggyel utazott.

Tápiószecsőn mind a bárman leszállottak, hogy az esetleges ismerősöket tévutra vezessék s itt a következő vonatra már Parócza váltott nekik jegyet Nagykátára, ahol ugyanennek ajánlatára óvatosságból a vonat ellenkező oldalán szállottak le és Parócza kalauzolása mellett, a kijáratot is elkerülve, a kertek alatti bujkálás mellett a temetőbe mentek, ahol az megmutatta nekik a gróf kápolnát, amelyben a kripta volt, megjegyezvén, hogy az öreg gróf hulláján nagyértékű drágaságok lehetnek. Hozzátette még, hogy ha ezeket megszerozték, még elég idő lesz a községi templomba is betörni, az is hoz-



Czimbalmot, hegedűt, tárogatót, harmóniumot és az összes fuvó- és ütő-hangszereket

ugyszintén azok alkatrészeit és búrokat általánosan elismerve legjobban szállít Magyarországon legelső, legnagyobb és legrégebb hangszergyára. . . .
Aranyérem minden hangszere birtokosra birtokosra.

SCHUNDA V. JÓZSEF

ca. éskir. udv. hangszerszállító, az orosz m. kir. zeneakadémia, valamint az orosz budapesti színházak hangszerszállítója, a pedál-zsambalom és rekonstrukció tárogató esztergály feltalálója. Alapított 1847-ben.

Budapest, IV. ker., Magyar-utca 16.—18.—26. szám.





Belgrádi képek. — Kilátás a Kalimegdánból.

valamit a konyhára. Majd Szólár ama megjegyzése után, hogy ha találnak valamit, róla sem feledkeznek meg, elvált tőlök s azóta vele nem is találkozott.

Ő és Szólár nem is sokáig haboztak. A kápolna ajtaját benyomták, a kriptá ajtaját felfeszítették és egy a templomban talált gyertya világánál a koporsóüregeket fedő márványlapok felirataiból az öreg gróf nyughelyét megállapítva, a márványlap lefeszítése után abból a koporsót kihúzták.

Mint hogy pedig a kriptában körülbelül térdigérő víz volt, a közelből több kitört fejfát hordtak oda be s az azokra helyezett koporsó külső érc- és belső üvegfedelét csakhamar feltörték, de a holttesten semmiféle ékszert vagy értéktárgyat nem találtak. Eközben egyszer az erős légvonal a gyertyát eloltotta, mire ő ijedtében kiszaladt a kriptából, de Szólár káromkodására csakhamar visszatért és ott is maradt a koporsó teljes átkutatásáig.

Innen távozva, a községi templomhoz mentek. Annak az ajtaját álkulcsal nyitották fel s az örökmécs világánál a felnyitható perselyeket kifosztották, a többit pedig magukkal vitték a kert alá s ott törték fel. A perselyekből 59 korona 60 fillért szedtek össze. Ezután pedig a legközelebbi vonattal visszantaztak Budapestre, ahol egymástól elválva, a két utóbbi betöréshez, amelyek egyikét január 12-én, másikat 14-én éjjel követték el, egy előre megbeszélte helyen és időben találkoztak.

E tettes szerint Paróczának a felesége is tudott az ő vállalkozásokról, mert mielőtt elmentek volna tőlük, úgy nyilatkozott, hogy az ilyen dolog nem mindig sikerül s addig jár a korszó a kutra, míg el nem török; mire Szólár megjegyezte, hogy nem nappal, hanem éjjel fognak dolgozni, mikor mások alusznak s a dolog bizonyosan sikerülui fog.

E tettes bemondásai nyomán másnap előkerítették Szólárt is, mire a járásörmester mind a két tettest átvéve, a további nyomozást január 18-ára lebonnyolította, pedig Szólár már keményebb dió volt, mint a társa.

Szólár ugyanis csupán annyit ismert be, hogy Paróczánál Elbert Gyulával megfordult s onnan ezekkel együtt utazott el Nagykáta felé. Ő azonban Nagykátán nem szállott le a vonatról, hanem tovább utazott Szolnokra munkát keresni, és mivel nem is egy kocsiban utazott amazokkal, azt sem tudja, hogy Nagykátán-e vagy más helyen szállottak le azok. Bemondása szerint attól kezdve Paróczával nem találkozott s Elberttel is csak egyszer Gödöllőn. A két utóbbi betörésben való részvételt is tagadta. A nála talált 29 K-ra nézve azt adta elő, hogy még az 1911-ben kézhezvett apai örökségéből való.

A leányfalui betörésekre nézve megállapította a járásörmester, hogy egyik helyről 159 K, a másik helyről 193 K 70 f értékű ágy- és ruhaneműt loptak el. Ezekből az Elbertnél talált holmikon kívül a többi részben Ujpesten, részben Budapesten elzalogosították, a zalogjegyeket pedig elégették. A zalogban levő holmik mind megletek.

Ezeken kívül, ugyancsak Leányfalun, betörték még egy harmadik helyen is, de ott semmi elvinni valót nem találtak.

Szólárra nézve tehát csakugyan bebizonyosodott ismerősei állítása, hogy ő egy peches alak. Tagadása hiába való volt, pedig kitarítottak konokul első állításuk mellett Paróczával együtt. A bíróság azonban mindenben elfogadta az őrs jelentésének adatait s ez alapon Szólárt hét évi, Elbertet négy évi, Paróczát pedig másfél évi fegyházra, míg Paróczánét, akire nézve szintén beigazoltának vette a bíróság, hogy már előzetesen tudott a nagykáta két betörésről, báromhavi börtönre ítélte.

Ennélfogva kevéssel utóbb, hogy kiszabadultak, visszakérültek a fegyház virágai oda, ahova cselekményeik után jól megérdemelték.

KÉPEINKHEZ.

Belgrádi képek.

A háboru folytatása óta immár másodszor irunk Belgrádról. Kétszer foglaltuk el a szerbek fővárosát, mióta nyakunkba szakadt a világháboru. Első ízben maguk a szerbek önként adták fel, mert attól tartottak, hogy a nyugati és déli irányból Belgrád felé nyomuló hadseregeink elvágják fővárosuk őrségét a főseregtől és nemcsak a főváros, hanem védőserege is csapataink kezébe kerül minden hadieszközzel és municzióval együtt. A feladás folytán azonban megmenekült Belgrád helyőrsége és a Pozsarevác, majd tovább Kragujevac alá történt visszavonulás után a bolgár határról visszavont több mint százezer főnyi hadsereggel megerősítve, csakhamar támadásba mentek át és visszavették tőlünk az addig elfoglalt területet Belgráddal együtt, jeléül annak, hogy a hadiszerecnse forgandó!

Amde Belgrádnak a mostani — második — elfoglalása sokkal realisabb alapon történt, pedig a szerbek ugyancsak felhasználták a közbeeső időt. Majdnem egy év telt el e két hadiesemény között. S o hosszú idő alatt mindent elköverttek a szerbek a Duna- és a Szávavonal megerősítésére. Megfogyatkozott ágyuparkjukat pótolta az entente bőkezősége. Angol és francia ágyukkal rakhatták meg Belgrád időközben jól kiépített védőműveit s amit csak haditeknika megadhat, mindennel felszerelték a Duna és a Száva megerősített védelmi vonalát.

De hiába volt minden igyekezetük. Hiába az entente pénzben, emberekben és hadianyagban való segítsége és pártfogása. A hosszú háboru és a pusztító betegségek megörölték a szerbek kitarását és türelmét. Talán megfogyatkozott a harc ikedvük is. Még aztán nemcsak a Duna- és a Szávafronton kell most küzdeniök. Szükség leté a szerb csapatokra Bulgária felől is, mert időközben a bolgárok háboruba keveredtek az őai ellenségükkel és fegyverrel kezükben kezdtek érvényesíteni Macedónia iránti igényüket, a melytől megfosztotta őket annak idején a balkóni háboru frúáléja.

Ezúttal az osztrák-magyar és német szövetségeseink hadseregei egyszerre három helyen támadták a megerősített szerb határra. S mire a szerbek e nem várt meglepetéstől magukhoz tértek, már át volt törve a frontjuk Szemendriával és Belgráddal szemben és Sabác felett is, pedig szívós ellenállással védekeztek

mindenütt. A szövetséges csapatoknak nagy áldozatába került minden talpalatnyi terület elfoglalása Belgrádban. Utcáról-utcára, házról-házra kellett visszaverni az elkeseredett ellenséget, míg csak teljesen meg nem tisztították a várost a szerbektől. Ettől kezdve rohamosan követték egymást az események. Még alig egy bónapja mult az említett fronttörésnek s már nemcsak az az elégtételünk van meg, hogy magyar baka áll őrt Belgrád egyik legnevezetesebb pontján: a Kalimegdánon, hanem az is, hogy Szerbia nevezetesebb városait a szövetséges hadseregek nagyjából elfoglalván, a szerb hadsereg majdnem egészen körül van kerítve s a teljes megsemmisülésnek néz elébe.

HIREK.

Karácsonyi ajándék a hadrakelt sereg számára. Az ádáz ellenségeink által, a Haza és Trón védelmében reánk kényszerített s immár közel másfél év óta tartó gigászi háboruban álló s vitézségével a világ csodálatát joggal magára vont, dicső hadseregünk hadrakelt tagjainak, a Megváltó születése napján, a szeretetnek s magasztos ünnepén leendő megjutalmazása céljából, a társadalom, a tavalyihoz hasonlóan, az idén is, mozgalmat indított. E nemes mozgalom a csendőrségi intézmény vezetőségében is visszhangra talált, a mennyiben a magyar szent korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelője, egy kibocsátott felbívásában, a többek között, a következőkben szólítja adakozásra, az áldozatkészségéről is ismeretes csendőrségi intézmény tagjait: . . . «A karácsonyi ünnepek közeledtével — a mult évéhez hasonlóan — újból megindult a magyar társadalom azon nemes mozgalma, mely a hadrakelt sereg-nél küzdőknek karácsonyi ajándéktárgyak adományozásával akarja kifejezni azon meleg együttérzést és a hálás megbecsülést, s melyet átéreznie kell mindenkinek s főleg azoknak, kiknek nem adódott meg a mód arra, hogy a trón és haza iránti kötelességüknek a barcztéren teljesítendő személyes közreműködés által tehesenek eleget. Akkor, midőn ezen nemes kötelesség teljesítésében a magyar társadalom minden érdemes tagja egymásra talál; a m. kir. csendőrség tagjai is bizonyára helyt kérnek az áldozatkészségben a maguk számára is és nem kétkem, hogy miként eddig is mindenütt és mindenkor a csendőrség ezuttal is áldozatkész szívvvel reáemlékezni fog az ellenség előtt álló bajtársaknak immár közel másfél év óta tartó, páratlanul önfeláldozó és vitéz, dicső eredményeiben a bazára nézve felbecsülhetetlen és soha eléggé meghálálható nagy érdemeire s szerető bajtársi jó szívvvel járul tülleireivel a nemes cél eléréséhez.»

Adományok. Török Sándor őrsvezető ez. őrmester es Geistlinger Mihály népfőlkelő a garamszentandrásai ősről, a vak katonák részére 18 koronát, a lubotényi őrs legénysége pedig a háboruban elesett csendőrök hozzátartozói részére 10 koronát küldtek hozzánk. Az adományokat rendeltetési belyére juttattuk.

Gyászhirek. A m. kir. VII. számú csendőrkerület tisztikara gyászapon mély fájdalommal és szomorodott

szívvvel tudatja, hogy szeretett bajtársa: Balogh András m. kir. csendőrhadnagy, mint tábori csendőrtiszt, a barcztéren szerzett betegségeben, 1915. évi szeptember hó 11-én, az Ivangorod-irendi mozgó-kórházban hősi balált balt. — Horváth Ferencz járásőrmester, hatvani járás- és őrsparancsnok, november hó 1-én Gyulán, a József-szanatoriumban, a hol gyógyulást keresett, 44 éves korában meghalt. Hűt teteme november 3-án délután 3 órakor, a r. kath. egyház szertartásai szerint történt beszentelés után, a gyulai Szentháromság-temetőben helyeztetett örök nyugalomra. — Nyugodjanak békében!

Hadikölcsön-jegyzések. A harmadik kibocsátású hadikölcsönre Zama Gál Imre, az aranyosfői őrsre vezényelt sőtörő őrbeli csendőr, 1200 koronát jegyzett, míg a nyitrai szárny kismodrói őrsének legénysége közül: Németh Ferencz őrsvezető ez. őrmester őrsparancsnok, az első hadikölcsönre 2000, a második hadikölcsönre 1050 és a harmadik hadikölcsönre ugyancsak 1050, összesen 4100 koronát, Kiss András II. csendőr pedig a harmadik hadikölcsönre 500 koronát s így összesen a kismodrói őrs legénysége 4600 koronát jegyzett.

KÜLÖNFÉLÉK.

A negyvenkettesek. Egy Düsseldorfban tartott nyilvános előadáson hallottak szerint a negyvenkettes ágyúk ötméteres csövének súlya 88.750 kg. Az ágyu 8 méter mély alapot kíván, melynek súlya 37.500 kg. Az ágyu 172 darabjának szállításához 12 vagon kell. Összeállításához 25 órai munka szükséges. Az első célzáshoz, melyet kisebb ágyúkkal végeznek, 6 óra s az ágyu kiszolgálásához 200 ember kell. A személyzet fején a légnyomás ellen védő sisak van. Az ágyut 300 méter távolságból sítik el, mikor is a személyzet a földre hasal. Az aczellövedék 1.268 méter magas, 400 kg nehéz és 14.000 koronába kerül. Az ágyutalpat aláaknázzák, hogy veszedelem esetén felrobbanták, hogy az ágyu ne kerülhessen ellenség kezébe. A órzásbiztonsága félméternél többet nem tévedhet. Lüttichet 22.8 km távolból lötték. Az első lövése 1700, a másodikra 2600 ember esett el. Namur és Maubeuge előtt csak 2—2 lövést adtak le.

A Duna. A Duna-folyó, melyről most csapatok száz esik, s mely mellett a szövetséges német csapatok annyi dicsőséges barcot vívnak, a Volga forrásától nem nagy távolságban ered és Riga alatt, Dünamündénél szakad a Keleti-tengerbe. Az oroszok nyugati Dviná-nak hívják. Német nevének eredete az lehet, ami a Dunáé. Ahhoz a folyamcsoporthoz tartozik, melyek az ősrégi, még föl nem derített Don vagy Dun szók után nevezettek el. Ezekhez csatlakozik ilyen értelemben a Dunán kívül a galicziai Duna, jezs orosz szó, (mely némely vidéken általában folyót és forrást jelent), továbbá a Don és a Donec déli Oroszországban, a Doeu Skócziában stb. A Duna völgye bővelkedik festői részekben, de a felső síkság egyhanguan szomorú. A Duna felső folyásánál gyakran láthatók hatalmas gránittömbök, melyek sok helyen a szántóföldeket is elárasztják, ami lehetetlenné teszi a földek megművelését. A helységek jobbára az alacsony területeken vannak. A parti hegyek lejtőit áthatolhatlan



A világ legjobb harmonikái

Orgonahanga, 2 váltóval 7 K, énom 9 K. Osodáan erős hangu, 9 igaz váltóval 11 K. Egész zenekari hangu 4 igaz váltóval 14 K. Erős acsél hangnak 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, grammatikus hangnak is készülnek.

Mogyoróssy Gyula királyi ezab. hangszergyár

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangu be-
szélőgép 30 K,
nagy «Union» szerkezettel 36 K. — Legszelbhang-
temozek az összes dobok, zenék, operák, trófás elő-
adások stb. 60 fill.-től 3 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

Budapest, Rákóczi-ut 71. szám.



sűrű erdőségek borítják. Valóban regényes a fekvése Vitesztk városának a Viteba és Duna összetorkolásánál. Itt számos barokk-templom emlékeztet még a régi lengyel uralomra. A régi orosz fa-templomok, mint egy utazó a negyvenes esztendőkből leírja: «kellemetlen, diabólikus hatást tesznek». Dünaburgot, mely most olyan híressé lett, 1527-ben a livlandiak alapították, 1577-ben Rettenetes Iván teljesen leromboltatta. Később Báthory István, az erdélyi fejedelemből lett lengyel király újból felépítette és ékül szolgált Lengyelország és Oroszország közt, míg 1772-ben a moszkovita uralom alá került. Egyik orosz császár hiába nevezte el Berrosoglebek-nek, azért csak megmaradt régi német neve.

Nikolajevics Miklós nagyhercegről. A volt orosz fővezér: Nikolajevics Miklós, a Kaukázusban várja a szebb idöket; a pétervári lapok pedig, amelyek néhány hónappal ezelőtt még dicsőhimnuszokat zengedeztek róla, vidám kis történeteket közölnek az egykori nagyurról... Az egyik história, amelyet egy svéd lap is reprodukált, alább következik: A nagyherceg kiadta a rendeletet, hogy Petersburgot ezental Petrográdnak kell nevezni, mert a burg szótag németes és nem méltó a nagy orosz birodalomhoz. A rendeletet követő napon egy Sternburg nevű ur üldögélt az étteremben, mikor megérkezett egy barátja. — Szervusz Sternburg, — mondta az érkező jóbarát, de Sternburg meg sem mozcizant. — Sternburg! — ismételte a megszólítást. — Megsiketültél, Sternburg?! Az egész vendéglő közönsége összefutott, a pinczerek is könyörögtek: — De Sternburg ur, az istenért! Hiszen az előbb még... — Az előbb még Sternburgnak hívtak, — mondta végül óriási derűtség közben az öreg ur, de most már Sterngraft a nevem... A nagyhercegre nek fülébe jutott az eset. Másnap pedig az ötvenkét éves Sterngradot besorozták és harmadnap a frontra állították, mert Nikolajevics a tűzvonalban szereti a viczces embert.

A másik történet már vidámabb színben mutatja be a bukott nagyurat. Nikoláj, aki szeretett bejelentés nélkül betoppanni a táborokba, éppen akkor lépett egy hadbírósg tárgyalótermébe, mikor az elnök kihirdette a halálos ítéletet egy engedetlen katonára előtt... — Szeptanovics Szeptán, — dörögte a toronymagas generaliszsimusz és odabajolt a nyomorult kis paraszthoz, — miért tagadtad meg az engedelmisséget? — Atyuska, — rebegte térdreerogva a katonára, — a hadnagy ur kancsukázott... — Hát nem jobb a kancsuka, mint a halál? — Oh, bizony, sokkal jobb... otthon a gyerekek, az asszony... — No hát akkor! — kiáltott a nagyherceg és saját, fenséges ökleivel agyba-föbe pofozta a muzsikót. Mikor ezzel elkészült, önelégülten, mosolyogva szölt a bíróságra felé: — A vádlottat fölmentem...

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és mértelen levelekre nem válaszol, kéziratos vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóin at, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Igazság. Valóságos rendfokozatba való előléptetésénél a rangsor és nem az előző címzetes rendfokozat határoz.

Vitakozók. Az első mondat a helyesebb. A mondat második alakja ugyanis kétséget hagy fenn az iránt, hogy a községből milyen «közéget» rendel magához.

Szarvasházai csendőr. Ugyanolyan eljárás követendő, mint más katonai személyekkel. 2. Szolgálati ügy, forduljon szakasparancsnokságához.

Népfőlkeldő. Felvételét csupán abban az esetben remélheti, ha az 1912. év utáni időben nyugdíjaztatott és ha a csendőrség tényleges állományában vagy az azt megelőző időben nősült volt.

B. J. népfőlkeldő. Olvassa el lapunk f. évi 45. számában «Nyugdíjas» jelige alatt adott üzenetünket.

4 népfőlkeldő. A fennálló szabály — bár Önök a közigazgatásnak nem is részesei — a közétkelésben állandóan résztvevőkre nézve egyformán mérvadó lévén, a külszolgálatban töltött, elbírt óramennyiségen felül teljesített minden teljes 24 órai szolgálat után az egy-egy napi étkezési betét összege 20—20 fillér levonásával Önöket is megilleti. Egyébként lapunk f. évi 33. számában «SSS» jelige alatt adott válaszuk Önöknek is szól.

Érdeklődő. 1. Kérdése még korai. 2. Nem; csupán a tényleges szolgálati idő számít. — 3—4. Igen. — 5. Bár nem tudunk hasonló esetről, valószínűnek tartjuk, hogy kellőleg indokolt kérelmét teljesítik.

S. H. tart. ti edes. Felvételét szolgálati uton kérheti. Előző szolgálati ideje azonban, a felvett végkielégítésnek teljes összegében való visszafizetése mellett csak akkor fog beszámíthatni, ha végkielégítéssel történt elbocsátása és leendő újabb ténylegesítése között öt esztendő még nem mulott el.

Havasai csendőr. 1883. Nem tudunk róla.

Volhün. A jelenleg érvényben álló 1893. évi XXXVI. tcz. szerint a csendőrség tisztii állományának kiegészítése céljából tényleges állományú csapatbizteknek próbaszolgálatra való felvétele nincs megengedve. Ezzel kérdésének többi része tárgyaltalan.

O. 280. és Meghódított terület. Szolgálati ügy; forduljon szakasparancsnokához.

Őszi rózsá. 1. Kérheti, de soronkívüli elintézésre aligha számíthat. — 2. Nem. — 3. Nem hisszük, hogy e kérelmet teljesítenék. — 4. Háború alatt a csendőrségből való elbocsátásnak nincs helye.

1915. Kérdése még korai, érdemleges választ nem adhatunk.

Tábori csendőr 12. 1. A tábori csendőrök, tömeg-átalányát illetékes kerületi parancsnokságuk számítja fel. — 2. Tudunkkal nem vonják le.

Maros. Tudunkkal még nem olyan nagy a tisztihány, hogy a pótlás e módjához kellene fordulni.

T. V. csendőr. Nem kötelee.

D. B. K. 14. Nyen ügyekben nem szolgálhatunk tanácsosul.

Pesti. 1. Olvassa el lapunk f. évi 36. számában «S. M. csendőr»-nek adott válaszuk 1. pontját. 2. A detektívtestület vezetőjénél. 3. Igen, szolgálati uton.

Varsó. 1. Az 1914. évi szeptember 27-én kelt 5183/res. számú belügyminiszteri rendelet. — 2. Legközelebbi rendezés alá kerül. Egyelőre a rendfokozati fel számít. — 3. Nincs.

Esztergomi őrs és Tndui törekvő. Olvassa el az őrsök közigazgatásunk vezetésére vonatkozó határozványok III. fejezet 13. pontjának 4. bekezdését.

T. J. Igen.

Nedves lábak

ellen csak úgy védekezhattunk, ha bakancsot, csizmát a rég bevált izoláló hatású «CAMPOLIN» törvényileg védett vízhatlan bőrkendőcsel kenjük. — Kérjen prospektust az egyedüli gyártója:

Krayer E. és Társa ösztől Budapest, V. kerület, Váci-ut 34. szám.

Fiók: V. ker., Váci-ut 6. és IV. ker., Királyi Pál-utca 30. (Kálvin-tér mellett). III. ker., Flórián-tér 18. sz. Ujposten: Árpád-ut 40. szám.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás:

Ő császári és apostoli királyi Felsége az alább következő kinevezéseket logkegyelmesebben teljesíteni méltóztatott:

A n. kir. csendőrség állományában:

alezredesekké:

1915. évi november hó 1-ével:

1915 november 1-ei ranggal:

a következő őrnagyokat:

polyáni Boldizsár Andrást, (1. rangszám) a II.,
csikszentsimoni Endes Antalt, (2. ") a VII. és
aldobolyi Rákossy Gyulát, (3. ") a VI. sz.
csendőrkörületnél:

őrnagyokká:

1915. évi november hó 1-vel:

1915 november 1-ei ranggal:

a következő századosokat:

Proch Józsefet, (1. rangszám) az V.,
Varga Gusztávot, (2. ") a VIII.,
Sebesta Ottokart, (3. ") az I.,
Nagy Bélát, (4. ") az V.,
Lipcsy Andrást, (5. ") a III.,
Polster Kálmánt, (6. ") a II.,
Fuxhoffer Gyulát, (7. ") az V.,
Nagy Vilmost, (8. ") és
Mészáros Jánost, (9. ") a VI.,
Ziegler Emilt, (10. ") a VII.,
edvei Illés Bélát, (12. ") a III.,
számu csendőrkörületnél,
Gencsy Arnoldot, (13. ") az
országos csendőriskolánál,
ettrekarcsai Lukács Ákost, (14. ") az V.,
Kricsfalussy Ferenczet, (15. ") és
Adámosy Bélát, (16. ") a III.,
Lázár Jenőt, (17. ") a VI.,
Goreczky Gyulát, (18. ") és
Vrablik Mátyást, (19. ") a III.,
Krausz Antalt, (20. ") a VII.,
Jenes Árpádot, (21. ") a IV.,
számu csendőrkörületnél,
Rozsnyay Bélát, (22. rangszám) az
országos csendőriskolánál,
Kleiner Gyulát, (23. rangszám) a II.,
petrovínai Pekri Józsefet, (24. ") a III.,

Kovács Károlyt, (25. rangszám) a II.
számu csendőrkörületnél, továbbá:

Wachsmann Vilmos százados számára való rangfenn-
tartás mellett:

a következő századosokat:

Menkina Jánost, (27. rangszám) a
csendőrfelügyelőségénél,
Szöke Bélát, (28. rangszám) a II.,
ncezpáli Justh Andrást, (29. ") az V.,
Szijsz Gézá, (30. ") a VI.,
kricsfalussy Kricsfalussy Jenőt, (31. ") VIII.,
Ambrózy Gyulát, (33. ") a IV.,
Hunyetz Károlyt, (34. ") a III.,
Hamza Gyulát, (35. ") a VII.,
Deák Gyulát, (36. ") a II. és
Katona Gézá, (37. ") az I.
számu csendőrkörületnél;

századosokká:

1915. évi november hó 1-ével:

1915 november 1-ei ranggal:

a következő főhadnagyokat:

Forgách Elemért, (1. rangszám) a VIII.,
Lázár Istvánt, (2. ") a IV.,
számu csendőrkörületnél,
Valló Józsefet, (3. rangszám) az
országos csendőriskolánál,
kozdiszentléleki Voloncs István, (4. rangszám) a III.,
Szánthó Istvánt, (5. ") a IV.,
Oláh Ferenczet, (6. ") a VII.,
Havranek Jánost, (7. ") a VI.,
számu csendőrkörületnél,
Fajor Tamást, (8. rangszám) az
országos csendőriskolánál,
Hubay Gyózót, (9. rangszám) a IV.,
pujoni Pataky Károlyt, (10. ") a III.,
Tóth Kálmán Andrást, (11. ") a VI.,
lővétei Barcsay Árpádot, (12. ") az I.,
számu csendőrkörületnél,
Szmazsenka Ervint, (13. rangszám) a hon-
védelmi miniszteriumban,
wehrfesti Armandola Vladimirt, (14. rangszám) a VIII.,
számu csendőrkörületnél,
dr. Konkoly Ivánt, (15. rangszám) az
országos csendőriskolánál,
Boros Lajost, (18. rangszám) a VI.,
Erdélyi Rikárdot, (19. ") és
Marsalek Jánost, (20. ") a VII.,
Földvárszky Pált, (21. ") a IV.,
Somogyi Lajost, (22. ") a VIII.,
Löcherer Andort, (23. ") a IV.,
Gernyeszegi Oszkurt, (24. ") a VII.,

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök
törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek
létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

☎ Telefon 153-44. szám. ☎

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás
ellenében.

Külföldi pénznemek vé-
tele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és
készpénzért való eladása.

Elfogadunk betőteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly
takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő
leköltése mellett helyeznek el intézetünkönél, 6% (at) betéti
kamatot fizetünk (A tőkekamatadólevonásával.) 2. Oly takaré-
betét után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási
időt ki nem kéri, 8 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk.
(A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidék inté-
zetek részvényeire

Bemélyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jel-
zálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett
Utaltványok, intézvények és chequék beszedéséi elvállaljuk
igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Fonyó Lászlót, (25. rangszám) a VI.,
 Stagl Miklóst, (26. ") a IV.,
 hindi Szabó Lászlót, (27. ") a VI.,
 Vincze Albertet, (28. ") a VII.,
 besenyei László Bélát, (29. ") a VI.,
 Dalny Józsefet, (30. ") a VIII.,
 Hieronymi Lajost, (31. ") a VI.

számu csendőrkerületnél;

főhadnagyokká:

1915. évi november hó 1-vel:

1915 márczius 1-ei ranggal:

Szendrői Béla hadnagyot, (12.5 rangszám) a VII.
 számu csendőrkerületnél;

1915. évi november hó 1-vel:

1915 november 1-ei ranggal:

a következő hadnagyokat:

baró Orbán Bódogot, (1. rangszám) a VII.,
 Dezső Sándort, (2. ") a VIII.,
 Juhász Ferenczet, (3. ") a VII.

számu csendőrkerületnél, továbbá:

Császár István hadnagy számára való rangfenntar-
 tás mellett,

a következő hadnagyokat:

paksi Kiss Tibort, (10. rangszám),
 Perényi Gézá, (11. ") és
 Schweitzer Istvánt, (14. ") a VIII.,
 Hets Károlyt, (15. ") a VI.,
 Kamuty Lajost, (16. ") a IV.,
 dr. Szüts Istvánt, (19. ") a III.,
 Danielovics Zeigmondot, (20. ") az I.,
 Gayer Józsefet, (21. ") a VII.

számu csendőrkerületnél, továbbá:

Szaploneczay György hadnagy számára való rang-
 fenntartás mellett,

a következő hadnagyokat:

Szabó Jenőt, (23. rangszám) a III.,
 Hrabár Endrét, (24. ") az V.,
 Réz Istvánt, (25. ") a VII.

számu csendőrkerületnél, továbbá:

Bodoky László hadnagy számára való rangfenntar-
 tás mellett,

a következő hadnagyokat:

Pap Jánost, (27. rangszám) az V.,
 Czégényi Istvánt, (28. ") és
 Schiffter Jenőt, (29. ") a VIII.,
 Ringbauer Győzőt, (30. ") a VII.,
 Szeude Jánost, (31. ") a IV.,
 Nagy Istvánt, (32. ") a VI.,
 Kiss Ernőt, (33. ") a IV.,
 Tóth Ernőt, (34. ") az V.,

Elsner Gusztávot, (35. rangszám) és
 dragomérfalvi Deák Ferenczet, (36. ") az I.,
 Orbán Lászlót, (38. ") a II.

számu csendőrkerületnél, továbbá:

Andrits Radoszláv hadnagy számára való rangfenn-
 tartás mellett,

Egry László hadnagyot, (40. rangszám) a VI.
 számu csendőrkerületnél;

főhadnagy-számvivőké:

1915. évi november hó 1-ével:

1915 november 1-ei ranggal:

Bacsinszky Zeigmond hadnagy-számvivő számára
 való rangfenntartás mellett,

Végh Kálmán hadnagy-számvivőt, (2. rangszám) a VII.
 számu csendőrkerületnél.

Ó császári és apostoli királyi Felsege folyó évi
 április hó 7-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:
 az ellenség előtt tanúsított kiválóan kötelességű
 szolgálataik elismerésül:

Farkas Péter őrmesternek és

Domokos Mihály csendőr címzetes őrmesternek, a II.,
 Ozinege Lajos őrmesternek,

Antal János csendőr címzetes őrmesternek,

Halmágyi Tamás és

Wonnert György őrsvezető címzetes őrmestereknek,
 a VII. számu csendőrkerület állományában, valamint
 a 12. hadtestparancsnoksághoz beosztva, a koronás
 ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján leg-
 kegyelmesebben adományozni méltóztatott.

SZÁNTÓ JÓZSEF

gépáruháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-
 jegyzékem díj-
 talanul küldöm.



Képes nagy ár-
 jegyzékem díj-
 talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postifon,
 Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyi-
 kerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállí-
 tottam. Pathé tünéklő beszélőgépek, lemezek és varró-
 gépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomatványok
Sapkák
Keztyük
Kardbojt
Celluloid kezelő és
nyakravaló
Czipókrém
Fegyverzsír
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Bolikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

A háboru okozta személyzet hiány miatt egyelőre
 csak szegedi főüzletünk-ből intézzük el a postai
 küldeményünket, azért a megrendeléseket Szeged,
Kárász-u. 9. címre kérjük.